

hogy mindönt szabad, különösen ha katonákért áldozunk. Ne alkudjon, gondoljon a főhadnagy szeretőjére, meg arra, hogy az ura mög ne tudja. Csak válogasson nagysága!”

A *kecske szaval* névre hallgató rovatában is aktuális gondok sorjáznak elő. A háborús évek egyik vasárnapján például ilyen:

„Nana. Némely kövér emberek panaszkodnak a zsírtalan napokra. Pedig azok megélhetnek a saját zsírukon, akár medve téli álmai között. De hústalan napokon nem öhetöd mög a magad húsát, hé!

Ne tartsatok semmitül, lösz még szivar, csak az maradjon, aki el is szívja. Engedelmet kérök!”

Rengeteg tanyai, mindennapos ismeretségei révén természetes, hogy tud Katuf-rék Fekete Gera Péter tanyai kapitányul beszélni:

„Hát csak úgy mögmondom, hogy amikor gyün a főispán őnagysága, azt hujántom, hogy éljön, kentök is hujántsák, hogy éljön. Aki nem hujántja, annak föl-méretöm a földjít. Akinek nincs ki a hat lánc, elbontatom a tanyáját. Mert azért hozták a toronyalji főnagyságák a törvényt, hogy éljünk is vele.

No, mi köll? Paksus? Ezön a hétön nem dolgozok, írógörcc állt az unokám kezibe. Csak ű tudja leírni a paksust. Most nem érünk rá, csak lelkesülünk. Ezé kapom a fizetségöt!”

Móra szerint halálos ágyán, agónia közben még azt mondta: „elment a nap, sötétedik”. De hisz akkor kel föl a Kaszás! A Kunyhókba néző csillag tartósan felhőtlen égboltunkon egyre fényesedik.

